

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 - Прж. бр. 11033/23
Дана 23.05.2023. године.
Београд

Република Србија
Републичка радиодифузна агенција

ПРИМЉЕНО: 06. 06. 2023			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
	1506/2021/4		

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД у Београду, у већу састављеном од судија: Горана Божића, председника већа, Катарине Зечар и Драге Шошкић, чланова већа, уз учешће судског саветника Марије Подунавац у прекршајном поступку против окривљеног правног лица „Pink Media group“ доо са седиштем у Београду и и окривљеног одговорног лица у правном лицу Ивана Влатковића из Новог Сада, због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3, 9, 14, 15, 16 и 33 у вези става 2 Закона о оглашавању, одлучујући по заједничкој жалби окривљених изјављеној на пресуду Прекршајног суда у Београду 55 Пр.бр.81643/21 од 03.04.2023. године, на основу члана 100 став 4, члана 102 став 2, члана 269 и члана 273 Закона о прекршајима Републике Србије („Сл.гласник РС“ бр. 65/13, 13/16 и 98/16), у нејавној седници већа одржаној дана 23.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ заједничка жалба окривљеног правног лица „Pink Media group“ доо са седиштем у Београду и окривљеног одговорног лица у правном лицу Ивана Влатковића из Новог Сада, као неоснована.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду 55 Пр.бр.81643/21 од 03.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 55 Пр.бр.81643/21 од 03.04.2023.године, окривљено правно лице „Pink Media group“ доо са седиштем у Београду оглашено је одговорним због учињеног прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3, 9, 14, 15, 16 и 33 Закона о оглашавању у продуженом трајању, и окривљеног одговорног лица у правном лицу Иван Влатковић из Новог Сада због прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3, 9, 14, 15, 16 и 33 у вези става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању, због чега је окривљеном правном лицу „Pink Media group“ доо за учињени прекршај под тачком V изреке пресуде утврђена новчана казна у износу од 300.000,00 (тристахиљада) динара, а применом члана 43 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима за прекршаје под тачкама I – IV и VI -VII изреке утврђене су појединачне новчане казне у износу од по 50.000,00 (педесетхиљада) динара, па је применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима окривљено правно лице осуђено на јединствену новчану казну у износу од 600.000,00 (шестотинахиљада) динара. Окривљеном одговорном лицу у правном лицу Ивану Влатковићу за учињени прекршај под тачком V изреке пресуде утврђена је новчана казна у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, а за учињене прекршаје под тачкама I – IV и VI -VII изреке пресуде

применом члана 43 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима утврђене су новчане казне у износу од по 10.000,00 (десетхиљада) динара, па је применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима окривљено одговорно лице у правном лицу осуђуно на јединствену новчану казну у износу од 110.000,00 (стодесетхиљада) динара. Истом пресудом окривљени су обавезани да плате трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од по 2.000,00 (двехиљаде) динара, на основу члана 141 став 1 Закона о прекршајима. Применом члана 250 став 1 тачка 3 Закона о прекршајима окривљени су ослобођени одговорности јер није доказано да су учинили прекршај за који се захтевом подносиоца терете и то да су данима наведеним у тачкама од 1 до 111 овог става у емисијама “Ново јутро”, “Задруга”, “Кућа од срца” и “Амици шоу” емитовали у оквиру програмских садржаја којима се пласира производ непримерено појављивање производа у периоду назначеном уз датум емитовања емисија, а противно одредби члана 29 став 1 тачка 2 Закона о оглашавању, којом је прописано да је у програмским садржајима на којима се пласира производ забрањено непримерено појављивање производа, услуге или жига који је предмет пласирања, нарочито крупним кадровима производа или истицањем квалитета од стране водитеља, гостију или других учесника програма, чиме би окривљено правно лице „Pink Media group“ доо са седиштем у Београду учинило прекршај из члана 78 став 1 тачка 14, Закона о оглашавању у продуженом трајању, а окривљеног одговорно лице у правном лицу Иван Влатковић из Новог Сада прекршај из члана 78 став 1 тачка 14 у вези става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању.

Против наведене пресуде благовремену заједничку жалбу изјавили су окривљени оспоравајући првостепену пресуду због погрешно и непопутно утврђеног чињеничног стања, повреде одредаба материјалног права, битне повреде одредаба прекршајног поступка и одлуке о прекршајним санкцијама. Жалбом оспоравају првостепену пресуду у осуђујућем делу одлуке наводећи да је првостепени суд погрешно и непотпуно утврдио чињенично стање у вези са прекршајем из члана 12 став 1 и 2 Закона о оглашавању а у вези са наводним прикривеним оглашавањем, јер је у доказном поступку пропустио да утврди да ли су и у ком обиму окривљени учинили такозвано прикривено оглашавање, већ је искључиво поклонио веру наводима регулаторног тела за електронске медије из поднетог захтева за покретање прекршајног поступка без извођења доказа на ове околности. Такође суд није утврдио да су окривљени учинили повреду одредаба из члана 37 став 3 Закона о оглашавању, односно није утврдио да се терет продаје заправо емитовала као засебан програмски садржај како закон и налаже. Даље указују да је првостепени суд у ожалбеној пресуди учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима јер је изрека пресуде противречна разлозима наведеним у образложењу осуђујућим делом пресуде која се овом жалбом напада. На овако погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је погрешно применио одредбе материјалног права из члана 12 и члана 37 Закона о оглашавању. Што се тиче висине изречених казни, истичу да суд није узео у обзир све олакшавајуће околности од значаја за одлучивање у овој правној ствари и одмеравању висине изречене новчане казне за правно лице а нарочито за одговорно лице у правном лицу. Такође у одмеравању висине јединствене новчане казне за одговорно лице у правном лицу првостепени суд није поступио у складу са одредбама члана 39 став 1 тачка 1 као ни у складу са одредбама члана 45 Закона о прекршајима. Имајући у виду све наведено предлажу да се усвоји жалба и ожалбена пресуда у побијаном делу преиначи, окривљене ослободи одговорности за прекршаје из става 1 до става 7 изреке побијане пресуде, или првостепена пресуда укине у осуђујућем делу и предмет врати првостепеном суду на поновно разматрање и одлучивање.

Разматрајући списе предмета заједно са изјављеном жалбом, Прекршајни апелациони суд је нашао да је заједничка жалба окривљених неоснована.

Прекршајни апелациони суд најпре констатује да пред првостепеним судом није учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка, нити повреда одредаба материјалног прописа на штету окривљених, а на које овај суд пази по службеној дужности у смислу члана 272 ЗОП-а.

Прекршајни апелациони суд налази да изрека првостепене пресуде није противречна разлозима наведеним у образложењу осуђујућег дела пресуде па су у наведеном смислу одбијени

жалбени наводи окривљених да је учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима.

У погледу чињеничног стања, Прекршајни апелациони суд налази да је оно у конкретној прекршајној ствари потпуно и правилно утврђено, правилно примењено материјално право и правилно изведен правни закључак о постојању прекршаја из члана 78 став 1 тачка 3, тачка 9, тачка 15, тачка 16 и тачка 33 у вези става 2 Закона о оглашавању у продуженом трајању, о чему су дати јасни, ваљани и довољни разлози које у свему прихвата и овај суд.

Прекршајни апелациони суд налази да су жалбени разлози којима окривљени оспоравају првостепену пресуду у погледу утврђеног чињеничног стања су неосновани и без утицаја на доношење другачије одлуке у овој прекршајној ствари, јер су одлучне чињенице од којих зависи постојање прекршаја и примена материјалног прописа о прекршају неспорно утврђено у тоу првостепеног поступка и то увидом у зајединичку писану одбрану окривљених који су делимично признали наводе захтева по свим тачкама осим прекршаја у захтеву означен под словом "в" за прекршај из члана 78 став 1 тачка 14 Закона о оглашавању а противно члану 29 став 1 тачка 2 истог закона, ценећи при томе доказе који су приложени уз захтев подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка и то Извештаја за савет регуларног тела за електронске медије о бројној неправилности код националних ТВ пружалаца медијских услуга којом су утврђене наведене неправилности у емитовању програма, о чему је подносилац захтева неправилности документовао приложивши снимљени материјал, који је достављено окривљенима у облику видео записа на ЦД. Имајући у виду да су уочене неправилности у емитовању програма доказне на несумњив начин а ценећи одбрану окривљених несумњиво је утврђено да су окривљени поступили противно одредбама члана 12 став 1 и 2 Закона о оглашавању којим је прописано да је прикривено оглашавање забрањено те да прикривено оглашавање јесте представљање робе, услуге, пословног имена, жига или друге ознаке, односно активности физичког или правног лица које се бави производњом робе или пружања услуга, са намером да то представљање има сврху оглашавања и да може да доведено јавност у заблуду у погледу његове стварне природе, а сматра се да намера нарочито постоји, ако се обавља уз новчану или другу накнаду. Надаље окривљени су поступили и противно одредби члана 23 став 6 Закона о оглашавању којом је прописано да огласна порука намењена деци и малолетницима не сме уз податак о цени садржати још и вредносни суд о цени а нарочито речи "само", "ситница", "повољно" и слично, што је конкретно био случај. Такође окривљени су поступили и противно одредби члана 32 Закона о оглашавању, којом је прописано да ТВ оглашавање и ТВ продаја морају бити лако препознатљиви и јасно уочљиво звуком, сликом или просторно одвојени од осталих програмских садржја, као и противно одредби члана 33 став 4 Закона о оглашавању, којом је прописано да ако су испуњени услови предвиђени ставом 3 овог члана, емитовање играног филма, телевизијског филма (изузимајући игране серије и документарне серије) и емисија вести може се прекинути ради емитовања ТВ оглашавања, односно ТВ продаје једном целокупном делу емисије чије је предвиђено трајање износи најмање 30 минута., Надаље окривљени су поступили и противно одредби члана 35 став 1 Закона о оглашавању којом је прописано да у оквиру једног пуног сата емитованог програма комерцијалних пружалаца медијске услуге, ТВ оглашавање и ТВ продаја не могу заузимати више од 20% времена (12 минута у једном пуном сату), да су поступили противно одредби члана 37 став 3 Закона о оглашавању којом је прописано да ТВ продаја као посебан програмски садржај не може емитовати у оквиру друге емисије, већ само између појединих емисија, као и одредби члана 66 став 4 Закона о оглашавању којом је прописано да спонзорисане медијске услуге и програмски садржаји не смеју непосредно да подстичу куповину или закуп роба или услуга, а нарочито промотивним упућивањем на ту робу или услугу, односно противно одредби члана 8 став 2 Правилника о оглашавању и спонзорству у електронским медијама којим је прописано непосредним подстицањем куповине или изнајмљивање робе или услуге спонзора нарочито сматрају: непосредно позивање на куповину или изнајмљивање робе или услуге: навођење цене, вредности, квалитета или ефикасности робе или услуге спонзора или његовог положаја на тржишту, навођење места, адресе на којима односно броја телефона путем којег се могу купити или закупити роба или услуге, рекламни слоган којим се подстиче к уповина или изнајмљивање робе или услуге спонзора.

Правилно је првостепени суд изведене доказе ценио применом члана 92 Закона о прекршајима и за своју одлуку дао јасне и довољне разлоге које у потпуности прихвата и овај суд.

Прекршајни апелациони суд је ценио и сталe наводе изнете у заједничкој жалби окривљених па налази да исти нису од утицаја и утицаја на доношење другачије одлуке у овој прекршајној ствари, нити се ради о повредама поступка који би утицале на законитост донете пресуде, због чега овај суд налази да су се стекли услови да се заједничка жалба окривљеног правног и одговорног лица одбија као неоснована а првостепена пресуда потврди у целисти као правилна и на закону основана.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни а у смислу жалбених навода окривљених, Прекршајни апелациони суд налази у делу захтева којим су правно и одговорно лице оглашени одговорним правилно су цењене околности из члана 42 Закона о прекршајима, ценећи тежину учињеног прекршаја. Посебно броју утврђених неправилности у односу на програмске садржаје који су емитовани а и у односу на прекршај под тачком V изреке пресуде имајући у виду њихову учесталост у емитовању програма сматра да су последица свесног поступања који представља редовну праксу поводом начина организовања и емитовања програма те је за наведени прекршај окривљеном правном лицу учињеном у продуженом трајању утврђена новчана казна у границама законом прописане и минималној висини у износу од 300.000,00 динара, за прекршај под I, II, III, IV, VI и VII изреке ожалбене пресуде суд је имао у виду тежину прекршаја учесталост неправилности у погледу кршења одговарајућих материјалних одредби Закона о оглашавању, обзиром да се неправилни евидентирају на месечном нивоу од стране овлашћеног тела, да прекршајем нису проузроковане теже последице нити је позивни судија у односу на број утврђених неправилности дошла до значајнијег одступања од Закона о прописаног начина емитовања програма ублажена је новчана казна применом члана 43 став 1 тачка 1 Закона о прекршајима и окривљеном правном лицу изречена новчана казна од по 50.000,00 динара, што је применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима окривљеном правном лицу изречена јединствена новчана казна од 600.000,00 динара. Што се тиче окривљеног одговорног лица у правном лицу Ивану Влатковићу и за прекршај под тачком V изреке учињеном у продуженом трајању утврђена је новчана казна у износу од 50.000,00 динара, а за прекршај под тачкома I, II, III, IV, VI и VII ублажена новчана казна изречена је у износу од по 10.000,00 динара, па је применом члана 45 став 2 тачка 2 Закона о прекршајима окривљеном одговорном лицу изречена јединствена новчана казна у износу од 110.000,00 динара. Указује да су наведени прекршаји учињени учињени у продуженом трајању у смислу члана 46 Закона о прекршајима, полазећи од тога да је учинилац јединственим умишљајем учинио више истих временски повезаних прекршаја имајући у виду истоветност прекршаја, јединство места извршење прекршаја, односно трајног односа који подразумева емитовање програмског садржаја.

Прекршајни апелациони суд сматра да у погледу изречених новчаних казни првостепени суд је у довољној мери дао јасне и разумљиве разлоге које прихвата и овај суд тако да у конкретном случају нема услова ни основа за преиначење на начин како је то предложено у заједничкој жалби окривљених.

Одлука о трошковима прекршајног поступка правилна је заснована од одредбама члана 141 став 1 Закона о прекршајима.

Са напред изнетог одлучено је као у изреци ове пресуде на основу члана 273 Закона о прекршајима.

Против ове пресуде жалба није дозвољена.

Пресуђено у Прекршајном апелационом суду у Београду под 1 - Прж. бр. 11033/23 дана 23.05.2023. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА

